

**MALDOS APAŠTALAVIMO
TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS**

Šv. Kazimiero parapija

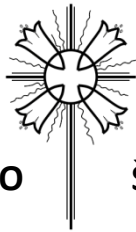
2018m. lapkritis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS

- ***Kad širdies kalba ir dialogas visuomet nustelbtų ginklų kalbą.***
(popiežiškoji lapkričio mėnesio intencija)
- Kad Bažnyčia atspindėtų Kristaus buvimą ir priartintų ieškančius tiesos prie savęs.
- Kad mes visi dalintumėmės visų šventųjų artimo meilės bendryste.
- Kad Padėkos Dienos šventimas būtų suartėjimo, atnaujintos meilės ir nesibaigiančios malonės diena.
- Kad mūsų parapijose kunigai ir pasauliečiai dirbtų kartu tarnauti plačiajai bendruomenei nepasiduodami gundymams netekti noro.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad Dievas laimintų policininkus, gaisrininkus, greitosios pagalbos darbininkus ir visus, kurie dirbdami mūsų labai stato savo gyvybę į pavojų.
- Kad vargšai, alkstantys, benamiai, ligoniai, senieji, vieniši, liūdintys, bedarbiai, turintys finansinius sunkumus, ir tie, kurie neturi kas už juos melstųsi, galėtų dalintis Dievo dovanomis per bendruomenės teikiamą pagalbą.
- Kad visi, kurie meldžiasi, būtų užtikrinti maldos galia.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

lapkričio 1d. – **Visi Šventieji**, privaloma Bažnyčios šventė

lapkričio 2d. – **Vėlinės; Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos**

garbinimas ryte 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje

lapkričio 14d. – **Eucharistijos garbinimas vakare** 6:00-7:00v.v. bažnyčioje

lapkričio 18d. iki gruodžio 2d. – **Pastoracinės Tarybos rinkimai**

LAPKRIČIO MĖNESIO ŠVENTOJI

ŠV. GERTRŪDA DIDŽIOJI

vienuolė
(1256-1302)

lapkričio 16d.

Kai priėmusi gyvybę teikiantį sakramentą sugrįžau į savo maldos vietą, man pasirodė, kad lygtai iš nukryžiuotojo, kuris buvo nupieštas mano maldaknygėje (tai yra iš jo šono žaizdos), ištryško kažkas panašaus į saulės spindulį...ir jis saldžiai traukė mano meilę jam į save. (priskirta Šv. Gertrūdei Didžiajai)

Šv. Gertrūda gimė Vokietijoje 1256m. sausio 6d. Kai jai suėjo penkeri metai, ji buvo nusiųsta į vienuolyną Helfta mieste mokytis ir ruošti vienuolės gyvenimui. Šis vienuolynas buvo plačiai žinomas dėl jo aukšto dvasinio lygio ir auklėjimo moksluose. Gertrūda pasižymėjo gabumais tų laikų griežtuose ir humanitariniuose moksluose. Ji jau buvo įpusėjusi trečiąjį gyvenimo dešimtmetį kuomet susidomėjo vienuoliškuoju gyvenimu.

Šv. Gertrūda suprato liturgijos svarbą dvasiniam vystymuisi ir liturgija turėjo didžią įtaką jos pačios dvasiniame brendime. Per liturgiją ji giliau suprato krikščioniškąsias paslaptis. Ji tvirtai tikėjo, jog jos vienuoliškasis gyvenimas, jungiantis ją su Kristumi malda ir šventumu, stiprina Bažnyčią (Kristaus mistinį Kūną). Ji buvo plačiai susipažinus su Šv. Augustino ir Šv. Bernardo raštais ir išstudijavusi Šventąjį Raštą. Skaitydami Šv. Gertrūdos raštus sužinome daug apie jos laikų atsinešimą į dvasingumą ir apie jos pačios

patirtus dvasinius ir mistinius išgyvenimus. Ji įskaitoma į Jėzaus Šventosios Širdies gerbėjų sąrašą.

Šv. Gertrūda mirė lapkričio 16d., nors nėra sutarimo ar tai buvo 1301 ar 1302 metais. Popiežius Benediktas X ją apibudino kaip “ypatingą moterį, apdovanotą specialiais natūraliais gabumais ir nepaprastomis malonės dovanomis, didžiausiu nuolankumu ir karštu užsidegimu rūpintis artimo išganymu.”

Šaltiniai: IN HIS LIKENESS, Charles E. Yost, SCJ, STL; CATHOLICNEWSAGENCY.COM, *St. Gertrude the Great*; CATHOLICIRELAND.NET, 16 November, 2012, *Nov 16 – St. Gertrude the Great (1256-1302) German mystic and writer.*

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO Liturginiai sezonai

#1164 Dievo tauta nuo Mozės Įstatymo laikų turėjo nustatytas, Velykomis prasidedančias šventes, skirtas nuostabiai Dievo pagalbai paminėti, Jam už ją **padėkoti**, jos atminimui įamžinti ir naujoms kartoms pamokyti atitinkamai elgtis. Bažnyčios gyvenime, kuris prasidėjo kartą visiems laikams įvykusiomis Kristaus Velykomis, o bus atbaigtas Dievo karalystėje, visą nustatytomis dienomis švenčiamą liturgiją persmelkia Kristaus slėpinio naujybė.

#1095 Todėl Bažnyčia **advento** bei gavėnios metu ir ypač Velyknaktį vis iš naujo perskaito ir išgyvena visus tuos didžiuosius išganymo istorijos įvykius kaip savosios liturgijos „šiandien.“ Bet tai savo ruožtu įpareigoja katechezę padėti tikintiesiems suvokti dvasinę išganymo ekonomijos prasmę taip, kaip ją mums rodo ir padeda išgyventi Bažnyčios liturgija.

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

MĄSTYMAS

VISI ŠVENTIEJI

Lapkričio 1-ąją švenčiame Visų Šventųjų šventę. Pagerbiame visus šventuosius – pažįstamus ir nepažįstamus, plačiai žinomus ir ne tiek žinomus. Kanonizuoti šventieji yra

tik saujelė tūkstančių šventų vyrų ir moterų skaičiaus, kuriuos esame gerbę šimtmečiais. Jei jūsų mėgiamiausias šventasis nėra šventųjų sąrašė, tai nebūtinai reiškia, jog jis ar ji nėra šventieji. Kanonizuoti šventieji paprastai pagerbiami jų mirties dienos dieną, ir galbūt jūsų šventasis mirė tą pačią dieną kaip kitas, plačiai žinomas šventasis, kaip pvz. Šv. Pranciškus Asyžietis. Ar gal ieškote tokio kaip Šv. Kristoforas, kuris niekada nubuvo formaliai kanonizuotas, ir kurio gyvenimas tiek surištas su legendomis, kad sunku apie jį surasti tikrų faktų. Tokiuose atvejuose, šventasis, turintis lengviau prieinamos informacijos, yra parinktas pagerbti tą dieną.

Net pradėdant nuo ketvirtojo amžiaus laikų „visi kankiniai“ buvo pagerbiami vienu ypu. Atėjus 800-iesiems metams Visų Šventųjų šventė jau buvo tvirtai įsigalėjusi ir įrašyta į Bažnyčios švenčių kalendorių. Visų Šventųjų šventė yra puiki diena prisiminti visus žmones – be oficialiai pripažintų šventųjų – kurie yra palietę jūsų gyvenimą: jūsų seneliai, jūsų tėvai, mylimas mokytojas, geras draugas, ar bet kuris žmogus, kuris akivaizdžiai įgyvendino Dievo meilę ir ja palietė jūsų gyvenimą.

Stabtelėkite valandėlei ir padėkokite visiems, esantiems danguje, ir taip pat visiems, kuriuos jūs mylite ir kurie jus myli. Lai būna palaiminti visi šventieji!

Šaltinis: 365 SAINTS, Woodeene Koenig-Bricker

VĒLINĒS

Prisimename mylimų ir pažįstamų žmonių mirties dienos sukaktis. Gal atnešame gyvas gėles ar puokštes padėti ant jų kapų kaip ženklą, kad juos toliau mylime ir už juos meldžiamės. Dažnai pasilaikome mylimųjų nuotraukas ar juos primenančius daiktėlius. Kažkuriuo būdu žinome, jog mirtis mus išskiria tik trumpam.

Vėlinių dieną ir visą lapkričio mėnesį prisimename mūsų mirusius gimines, draugus, bei visus tikinčiuosius išėjusius iš šio pasaulio ir gal dar laukiančius pilnutinio džiaugsmo danguje. Krikščioniai visuomet yra meldęsi už mirusiuosius. Mirties dienos sukaktis yra laikoma kaip „gimimo diena“ į naująjį gyvenimą. Vienuoliktame amžiuje Cluny vienuolyno abatas, Šv. Odilo, nurodė savo vienuolynui melstis už visus mirusiuosius dieną po Visų Šventųjų šventės. Ilgainiui šis paprotys visur įsigalėjo.

Šaltinis: SAINTS AND FEAST DAYS, Christ Our Life Series